

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Bogen om Adler

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 120.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-boa-txt-shoot-id3d038b28-c7fc-4117-b53b-6dccc22b552f.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Han er altsaa theologisk Candidat, men som fortrinligt Begavet kan han naturligviis ikke afslutte sine Studier med en Embeds-Examen. Han begynder tvertimod vel først nu ret at studere, og da Studiet af den hegelske Philosophie, en Philosophie der understøttet af en almægtig Opinion staaer formentligen paa Høiden af al Videnskabelighed, uden for hvilken der ingen Frelse er men kun Mørke og Dumhed. Med Begeistring for Philosophiens Heros, glad følgende Feldtraabet: Du mangler Alt, studeer Hegel og Du har Alt, fortryllet ved Haabet om at vinde Alt, i græsk Stiil vel takkende Guderne for at være bleven samtidig med Menneske-Slægts høieste Udvikling – gaaer han til Studiet. Han er ikke i Besiddelse af een eneste Forudsætning, der inderligere kunde gjøre ham opmærksom paa, at denne Philosophie totalt confunderer Christendommen; der er intet dybere religieust Liv i ham som maa tilbagetrænges for at han kan sætte sig ind i denne Philosophie; han er i religieus Henseende, uden Orthodoksiens uden dybere religieuse Indtryks svære Oppakning, en Letbevæbnet, hvem det falder kun altfor naturligt og let i Skjødsløshed at forstaae, hvad Hegel i Skjødsløshed har foredraget, at hans Philosophie var Christendommens høieste Udvikling. Ja han er vel i religieus Henseende endog saa let bevæbnet, at dette Spørgsmaal slet ikke falder ham ind. – Saa studerer han da, og hvad mangen Forfængelig gjør skjødsløst og blot for at være paa Moden, det gjør han, om end henreven af Tiden, dog med Iver og Interesse; han holder endog Forelæsninger ved Universitet[et] over denne Philosophie, og udgiver en populair Fremstilling af Hegels objektive Logik. At være au fait med den Verdens-Anskuelse, hvilken Samtiden beundrer, er altid fornøieligt. Naar man saa tillige reent personligt finder Hvile og Tilhold i den, da er Ens Existents, aandelig forstaaet, betrygget; man bliver sig bevidst, at man ganske hører hjemme i den Tidsalder i hvilken man lever, og man tør prætere at have sin Plads blandt de Fremmeligere. Her er intet Sinkerie, inden Individet forstaaer sig selv ind i Samtidens Tankegang, intet Mismod, intet Subjektivitetens fare- og smertefulde tentamen, hurtigt gaaer man med, bæres derpaa af Samtiden for da i Samtiden og med den at stræbe videre, Alt uno tenore. ~~Man er som de Andre, Distinktionen ligger blot i, hvilke de Andre ere, med hvem man væsentligen har Fællesskab.~~